

Επίσκεψη στο Katuntsi, Βουλγαρία 05-03-2015 μέχρι 09-03-2015

Ημερολόγιο Επίσκεψης

Στην αποστολή συμμετείχαν η διευθύντρια του σχολείου μας κ. Μελανή Χατζηχαλαράμπους και από τα μέλη της ομάδας “Roots And Wings”, οι καθηγητές Παναγιώτης Πιττάκης, καθ. Πληροφορικής και συντονιστής του προγράμματος,

Νικολέτα Λοΐζου-Χατζηρακλέους, Φιλολόγος, και οι μαθητές

Μαριάννα Κόμπου, Γ01

Άντρη Χάμπου, Γ01

Εβίτα Σολωμού, Γ03

Μαρία Πάση, Γ03

Κωνσταντίνος Τσιολάκης, Γ07

Φανή Σιαντάνη, Β02

Γεώργιος Πιττάκης, Β02

Έμιλη Χριστοφή, Β05

Ανδρέας Ζορπάς, Β05

Ελένη Χουζούρη, Α07

Μαρία Καλορκώτη, Α07

Πέμπτη 05/03/2015

Η αποστολή ξεκίνησε την Πέμπτη το μεσημέρι για το αεροδρόμιο Λάρνακας. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι σχεδόν όλα τα παιδιά έφτασαν στο σχολείο στις 7.30πμ για να παρακολουθήσουν έστω και μερικά από τα μαθήματά τους. Μάλιστα δύο μαθητές τήρησαν στο έπακρον τις υποχρεώσεις τους γράφοντας και προγραμματισμένο διαγώνισμα.

Η αποστολή ξεκίνησε από το σχολείο περίπου στις 11.30πμ και στις 5.00μμ φτάσαμε στο αεροδρόμιο «Μακεδονία» στη Θεσσαλονίκη. Ο ενθουσιασμός των παιδιών ήταν εμφανείς αφού οργανώσαμε και μια μικρή επίσκεψη στην πόλη της Θεσσαλονίκης για προσκύνημα στον Άγιο Δημήτριο. Κατά τις 6.30μ.μ. ξεκινήσαμε το δρόμο για το Sandanski της Βουλγαρίας. (Το σχολείο με το οποίο συνεργαζόμαστε βρίσκεται στο χωριό Katuntsi αλλά το ξενοδοχείο μας βρισκότανε στην πόλη Sandanski.). Η διαδρομή ήτανε σχετικά καλή χωρίς ιδιαίτερες εντυπώσεις αφού είχε πέσει για τα καλά το βράδυ και δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε και πάρα πολλά αξιοθέατα. Έβρεχε όμως συνεχώς πράγμα το οποίο μας κρατούσε κάπως ανήσυχους.

Φτάνοντας στα ελληνο-βουλγαρικά σύνορα εντυπωσιαστήκαμε από τα φορητά που ανέμεναν σειρά για έλεγχο και έγκριση να περάσουν στη Βουλγαρία. Το υπόλοιπο της διαδρομής κύλησε ομαλά και κατά τις 9.00μ.μ. φτάσαμε στο ξενοδοχείο όπου θα μέναμε. Τα παιδιά γνωρίζοντας τη σημαντικότητα του χρόνου χωρίς καθυστέρηση πήραν τα κλειδιά των δωματίων τους και ετοιμάστηκαν για βραδινό. Άλλη μια ευρωπαϊκή εμπειρία ξεδιπλωνότανε μπροστά τους και γνώριζαν πολύ καλά με πιο τρόπο θα αποκόμιζαν όσο το δυνατό περισσότερα. Τα βλέμματά μας στρεφότανε συνεχώς στα παιδιά της Α τάξης αφού γι' αυτά ήτανε η πρώτη τους ευρωπαϊκή εμπειρία. Ήμασταν όμως σίγουροι ότι θα αφομοιωόντουσαν πλήρως στην υπόλοιπο ομάδα.

Παρασκευή 06/03/2015

Κατά τη διάρκεια του πρωινού στο ξενοδοχείο συναντήσαμε και τις υπόλοιπες αποστολές. Μόνο η αποστολή της Γερμανίας δεν μπόρεσε να έρθει για λόγους τους οποίους δεν έχει νόημα να αναφέρουμε. Οι μαθητές μας ήταν αρκετά ενθουσιασμένοι αφού συνάντησαν αρκετά παιδιά τα οποία είχαν γνωρίσει στην Πολωνία. Στο εστιατόριο βρισκόταν και η αποστολή της Τουρκίας με 14 μαθητές. Μεταξύ των παιδιών μπορούσες να διακρίνεις την αμηχανία για τον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να συμπεριφερθούν. Ήμασταν σίγουροι όμως ότι ως αποστολή θα βρίσκαμε τον τρόπο να επικοινωνήσουμε και να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας προς το πρόγραμμα.

Μετά το πρωινό όλες οι αποστολές, με λεωφορείο, πήγαμε στο χωριό Katuntsi για να επισκεφτούμε το σχολείο. Η υποδοχή που δεχτήκαμε ήταν αρκετά θερμή. Όλο το σχολείο βρισκόταν εκτός τάξεων για να μας υποδεχτεί. Φυσικά να αναφέρουμε ότι όλοι οι μαθητές του σχολείου δεν ξεπερνούσαν τους 80. Οι μαθητές τους που συμμετείχαν στο πρόγραμμα ήταν εντυπωσιακοί με παραδοσιακές στολές. Κάποιοι μαθητές κρατούσαν τη σημαία της κάθε συμμετέχουσας χώρας. Στην είσοδο έδεσαν στο χέρι του καθ' ενός από εμάς ένα σχοινάκι που όπως μας εξήγησαν είναι για καλή τύχη (το αποκαλούσαν και οι Βούλγαροι «μάρτη»). Στο σχολείο είχαμε την ευκαιρία να περιηγηθούμε και να μιλήσουμε στις διάφορες αίθουσες διδασκαλίας. Μας εντυπωσίασε η λιτότητα που υπήρχε στο σχολείο. Φυσικά μεγάλη εντύπωση και θαυμασμό μας προκάλεσε το μικρό μουσείο στο σχολείο όπου υπήρχαν αντικείμενα σχετιζόμενα με την ιστορία τους. Μέχρι και αντικείμενα του Α' και Β παγκοσμίου πολέμου, όπως μας ανέφεραν, υπήρχαν εκεί. Στη συνέχεια παρακολουθήσαμε ένα μικρό καλλιτεχνικό πρόγραμμα με παραδοσιακού χορούς και τραγούδια. Οι εντυπώσεις που άφηναν οι οικοδεσπότες ήταν εντυπωσιακές και πολύ υποσχόμενες για το τι θα ακολουθούσε.

Παρόλο που ο καιρός ήταν βροχερός μια μικρή ομάδα μαθητών βγήκε έξω και φύτεψαν στον κήπο τους δεντράκια και λουλούδια που ευδοκίμουν και είναι χαρακτηριστικά των χωρών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Εμείς πήραμε μαζί μας και φυτέψαμε μισοκόριδα.

Ακολούθως επισκεφτήκαμε το χωριό Melnik. Το χωριό φημίζεται για την παραγωγή κρασιού και τα μοναδικά του αξιοθέατα. Οι αποστολές γευμάτισαν σε εστιατόρια του χωριού. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να δούμε τον τρόπο με τον οποίο φτιάχνουν παραδοσιακά γλυκίσματα και εργόχειρα.

Το απόγευμα επιστρέψαμε πίσω στην πόλη Sandanski. Μας δόθηκε λίγος χρόνος να ανταλλάξουμε τα ευρώ σε λέβα. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το μουσείο της πόλης το οποίο είναι χτισμένο πάνω από τη Βασιλική του Αγίου Ιωάννη. Μέσα στο μουσείο μας μίλησαν για τη μεγάλη σημασία της Βασιλικής και το λόγο που το μουσείο κτίστηκε με τον τρόπο αυτό.

Πάντως τα εκθέματα όπως οι Ρωμαϊκές ταφόπλακες οι οποίες είναι οι μεγαλύτερες στη Βουλγαρία και τα ψηφιδωτά, ήταν αρκετά εντυπωσιακά και μεγάλης ιστορικής σημασίας.

Το απόγευμα επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο όπου τα παιδιά παρουσίασαν τις εργασίες τους. Συνεργείο βιντεογράφησε την παρουσίαση και τις ομαδικές εργασίες των παιδιών. Αξίζει να

αναφέρουμε ότι σε όλες τις ομάδες εργασίας υπήρχαν μαθητές από όλες τις αποστολές. Φυσικά οι περισσότεροι μαθητές σε κάθε ομάδα ήταν από την Κύπρο και την Τουρκία. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι οι μαθητές μας συνεργάστηκαν άψογα με τα παιδιά από τις άλλες χώρες συμπεριλαμβανομένου και με τους μαθητές από την Τουρκία. Παράλληλα έγινε η προκαθορισμένη συνάντηση των

συντονιστών στην οποία συζητήθηκαν θέματα λειτουργίας του προγράμματος καθώς και οι εργασίες που πρέπει να γίνουν μέχρι την επίσκεψη των χωρών στην Κύπρο.

Το βράδυ δειπνήσαμε σε ξενοδοχείο της πόλης με διεθνή μουσική. Οι μαθητές και οι καθηγητές είχαν την ευκαιρία να περάσουν όμορφες στιγμές και να ξεφύγουν έστω και λίγο από την ένταση των εργασιών.

Σάββατο 07/03/2015

Το Σάββατο στις 8.30πμ ξεκινήσαμε για το μοναστήρι Rozhen. Ο καιρός συνέχισε να είναι κρύος και μερικός βροχερός. Στο δρόμο προς το μοναστήρι Rozhen περάσαμε και από το χωριό Melnik. Στις άκρες του δρόμου άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σημάδια χιονιού γεγονός που ενθουσίασε αρκετά τους μαθητές μας σε σύγκριση πάντοτε με τα παιδιά των άλλων χωρών που γι' αυτούς ήταν κάτι το συνηθισμένο. Σε κάποιο στάδιο της διαδρομής το λεωφορείο σταμάτησε. Κοιτάξαμε γύρω να δούμε το μοναστήρι, πιστεύοντας ότι φτάσαμε, αλλά για κακή μας τύχη προηγήθηκε πρωινή κατολίσθηση στο δρόμο και δεν ήτανε εφικτό να συνεχίσουμε. Η μεγάλη ειρωνεία είναι ότι ακριβώς δίπλα από το σημείο της κατολίσθησης υπήρχε πινακίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δήλωνε ότι χρηματοδοτούνται υπηρεσίες για συντήρηση έτσι ώστε να αποφεύγονται τέτοιου είδους περιστατικά. Μη μπορώντας να συνεχίσουμε κατεβήκαμε όλοι από το λεωφορείο και αρχίσαμε παιχνίδια στο λιγιστό αλλά αρκετό χιόνι. Στη συνέχεια περπατήσαμε πίσω για να βρούμε το λεωφορείο αφού χρειάστηκε να πάει αρκετά πίσω για να βρει σημείο επαναστροφής.

Στην επιστροφή σταματήσαμε στο χωριό Melnik για να δούμε τα αξιοθέατα. Αξιοθαύμαστες ήτανε οι πυραμίδες στις κορυφές των βουνών που σχηματίστηκαν μέσα από τα χρόνια από τις κατολισθήσεις. Επίσης η επίσκεψή μας σε οινοποιείο του Melnik μας άφησε εντυπωσιασμένους αφού το κρασί το φύλαγαν μέσα στο

βουνό. Φεύγοντας από το Melnik επιστρέψαμε στο χωριό Katuntsi όπου οι οικογένειες περίμεναν τα παιδιά για να περάσουν το απόγευμα μαζί τους.

Οι καθηγητές επιστρέψαμε πίσω στο Melnik όπου γευματίσαμε σε παραδοσιακή ταβέρνα. Το φαγητό αν και νόστιμο το βρήκαμε, τουλάχιστον εμείς, λίγο βαρετό. Στη συνέχεια είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε την προστατευόμενη περιοχή Rupite η οποία βρίσκεται στους πρόποδες του βουνού Kozhouh το οποίο ήταν πριν αρκετά χρόνια ενεργό ηφαίστειο. Εκεί είδαμε το σπίτι της προφήτου Vanga όπου πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής της. Αν και νεκρή πιστεύετε ότι μπορεί να βοηθήσει αρρώστους ή άτομα που υποφέρουν. Από τα λεφτά της χτίστηκε η εκκλησία του βούλγαρου Αγίου Petka. Η εκκλησία δεν αναγνωρίστηκε από την Ιερά Σύνοδο και κατά συνέπεια από τη Βουλγάρικη Ορθόδοξη Εκκλησία αφού οι εικόνες των Αγίων στο εικονοστάσι οι οποίες ζωγραφίστηκαν από τον καλλιτέχνη καθηγητή Svetlin Rousev είναι πολύ ρεαλιστικές και

καθόλου παρόμοιες με τις βυζαντινές εικόνες. Φεύγοντας από την περιοχή Rupite είδαμε και μερικούς από τους μαθητές μας του οποίους έφεραν οι οικογένειες για να επισκεφτούν την περιοχή.

Το απόγευμα επιστρέψαμε στο χωριό Katuntsi και παραλάβαμε τους μαθητές μας. Η έκπληξη είναι ότι μερικές από τις οικογένειες που φιλοξένησαν τους μαθητές μας είχαν Ελληνικές ρίζες και μάλιστα κάποιοι μιλούσαν και την

Ελληνική γλώσσα. Η ικανοποίηση και η ευχαρίστηση των παιδιών μας ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους. Παρά το γεγονός, που όπως μας ανέφεραν οι μαθητές μας οι οικογένειες ήταν οικονομικά φτωχές, έδωσαν στα παιδιά μας πλούσια δώρα για να δείξουν την εκτίμηση και την αγάπη τους. Με τον τρόπο αυτό έδειξαν πόσο πλούσιες είναι στην καρδιά. Πέραν από αυτό όμως αξίζει να αναφέρουμε την άριστη συμπεριφορά των μαθητών μας.

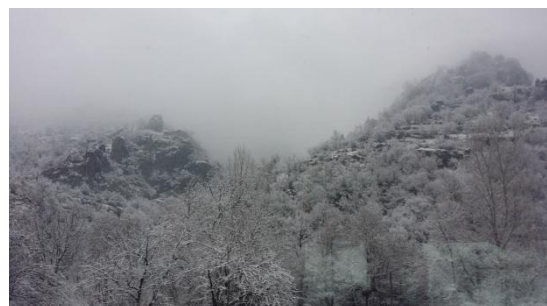
Αφήνοντας πίσω για τελευταία φορά το χωριό Katuntsi, επιστρέψαμε στην πόλη Sandanski. Το βράδυ δειπνήσαμε στο ξενοδοχείο.

Μετά το δείπνο είχαμε την καθορισμένη συνεδρία της ομάδας στον όροφό μας του ξενοδοχείου όπου τα παιδιά και οι καθηγητές ανταλλάξαμε εντυπώσεις και απόψεις της περιοδείας που είχαμε. Επιπρόσθετα συζητήσαμε το πρόγραμμα της επόμενης μέρας. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι παιδιά από τις άλλες αποστολές ήθελαν απλά να βρίσκονται μαζί μας χωρίς να καταλαβαίνουν τι συζητούσαμε.

Κυριακή 08/03/2015

Το πρωί της Κυριακής ξεκινήσαμε για να επισκεφτούμε το μοναστήρι Rila. Γνωρίζαμε από

πολύ νωρίς ότι θα ήτανε όλα κατάλευκα αφού το βράδυ χιόνισε αρκετά στην περιοχή όπου πηγαίναμε. Πραγματικά η διαδρομή ήτανε φανταστική. Τα δάση, οι ποταμοί και με τη φύση να τα έχει ντύσει στα λευκά, συνέθεταν όλα μαζί μια συμφωνία γαλήνης και ηρεμία που πραγματικά δεν ζήσαμε ξανά.

Στις 10.00πμ φτάσαμε στο μοναστήρι.

Επιβλητικό και μόνο στη μέση των βουνών. Όλοι οι μαθητές φυσικά το πρώτο πράγμα που άρχισαν ήτανε ο χιονοπόλεμος. Τόσο έντονα ζούσανε τη στιγμή που παρατηρήθηκαν για οχλαγωγία! Περιηγηθήκαμε στο μοναστήρι με τη συνοδεία ξεναγού όπου μας ενημέρωνε συνεχώς για την ιστορία του μοναστηριού.

Παρακολουθούσαμε όλοι με μεγάλο ενδιαφέρον αφού το μοναστήρι πραγματικά έχει μια πολύ ενδιαφέρουσα και αξιόλογη ιστορία. Να αναφέρουμε ότι ο δημιουργός του μοναστηριού ήτανε ο ερημίτης και αργότερα Βούλγαρος Ορθόδοξος Άγιος, Ivan Rilsky. Στο μουσείο του μοναστηριού είδαμε σημαντικά εκθέματα με αποκορύφωμα ένα πολύ παλαιό βιβλίο ελληνικής γραμματικής.

Το μεσημέρι αναχωρήσαμε για την πόλη Blagoevgrad όπου κατά τις 1.30πμ φτάσαμε στο ξενοδοχείο Bachinovo όπου και γευματίσαμε. Δυστυχώς λόγω των καιρικών συνθηκών που

επικρατούσαν δεν μπορέσαμε να επισκεφτούμε την πόλη Blagoevgrad και την περιοχή Varosha. Έτσι επιστρέψαμε πίσω στην πόλη Sandanski. Το χρόνο που είχαμε μέχρι την βραδινή εκδήλωση τον περάσαμε περπατώντας στην πόλη. Βρήκαμε αρκετά καταστήματα με ελληνικές πινακίδες και φυσικά άτομα να μιλούσαν ελληνικά.

Το βράδυ συγκεντρωθήκαμε στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου όπου είχαμε μια

μικρή και σεμνή τελετή αξιολόγησης του προγράμματος. Η διευθύντρια του σχολείου μαζί με τον συντονιστή και τα συμμετέχοντα μέλη του προγράμματος απόνεμαν στον κάθε ένα από εμάς το δίπλωμα συμμετοχής καθώς και αναμνηστικά δώρα. Εμείς ανταποδώσαμε τα δώρα προσφέροντάς τους σαν αναμνηστικό δώρο ένα ασημένιο κλαδί ελιάς. Το βράδυ συνεχίστηκε με φαγητό και χορό. Όλοι ενθουσιασμένοι διασκέδασαν μέχρι αργά.

Δευτέρα 09/03/2015

Το πρωί της Δευτέρας προγευματίσαμε πολύ νωρίς αφού η αποστολή μας έπρεπε να ξεκινήσει για το αεροδρόμιο «Μακεδονία» της Θεσσαλονίκης η ώρα 7.30πμ. Βγαίνοντας από το εστιατόριο αντικρίσαμε με μεγάλη μας έκπληξη τους μαθητές από το Αϊδίνιο της Τουρκίας να μας περιμένουν. Με βουρκωμένα μάτια αγκάλιαζαν τους μαθητές μας και τους ζητούσαν να μην χάσουν επαφή μαζί τους. Οι μαθητές μας φυσικά τους είπαν ότι τους περιμένουν στην Κύπρο όπου θα γίνει η τελική συνάντηση. Τα παιδιά δεν γνώριζαν αν θα ήτανε εφικτό γι' αυτούς να ταξιδέψουν έτσι δε μπορούσαν να απαντήσουν. Στις 7.30πμ ξεκινήσαμε το ταξίδι της επιστροφής. Στο λεωφορείο για αρκετή ώρα επικρατούσε βουβαμάρα. Περάσαμε τα ελληνο-βουλγαρικά σύνορα για τελευταία φορά και στις 10.00πμ περίπου φτάσαμε στο αεροδρόμιο «Μακεδονία».

Η αποστολή έφτασε στο σχολείο στις 5.00μμ.

Συμπεράσματα

Οι μαθητές μας για άλλη μια φορά επάξια εκπροσώπησαν το σχολείο μας. Αυτή τη φορά η αποστολή ήρθε σε επαφή για πρώτη φορά με το σχολείο από το Αϊδίνιο της Τουρκίας. Υπήρχε αρκετή συζήτηση από τους μαθητές για το θέμα αυτό. Εξηγήσαμε στα παιδιά ότι στόχος είναι να παρουσιάσουμε τις εργασίες μας και να δείξουμε τον καλύτερο μας εαυτό και ότι πρέπει να συμπεριφερόμαστε με υποδειγματικό τρόπο. Παρά τις ανησυχίες δεν υπήρχε καμία προστριβή και καμία παρεξήγηση. Σίγουρα στην αρχή δεν ήτανε εύκολο για κανένα παιδί. Ο χρόνος όμως έδειξε ότι τα παιδιά μπορούνε να βρουνε τον τρόπο να επικοινωνήσουν. Είναι χαρακτηριστικές οι σκηνές που διαδραματίστηκαν το βράδυ της Κυριακής και το πρωινό της Δευτέρας κατά την αποχώρηση των παιδιών μας. Τα δάκρυα στα μάτια δεν μπορούσαν με τίποτα να είναι ψεύτικα. Η επιμονή να μείνουμε περισσότερο και να περάσουμε περισσότερο χρόνο μαζί τους δείχνει έμπρακτα ότι οι μαθητές μας επάξια κέρδισαν μια θέση είτε στην καρδιά τους είτε στην ανάμνησή τους. Οι μαθητές μας είναι πέραν πάσης αμφιβολίας πιο ώριμοι και πιο έμπειροι και σίγουρα θα μπορέσουν να μεταδώσουν τις Ευρωπαϊκές τους εμπειρίες στους συμμαθητές τους. Είμαστε σίγουροι ότι ο χαρακτηρισμός «Διαμάντια» που τους δόθηκε από τους συμμετέχοντες δεν είναι τυχαίος. Ευχαριστούμε τους μαθητές μας θερμά που μας χάρισαν με τη συμπεριφορά αλλά και με τις γνώσεις τους αξέχαστες στιγμές.

Ομάδα Ευρωπαϊκού Προγράμματος
“Roots And Wings”